

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/124/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011140
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118011140.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martina Žovinca a sudcov: Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného J. U., nar. XX.XX.XXXX, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.05.2018, č. k. 1PP/60/2018, na neverejnom zasadnutí dňa 11.10.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného J. U., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 28.05.2018, č. k. 1PP/60/2018 podľa § 66 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného J. U. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odsúdený J. U. podal dňa 04.05.2018 na Okresný súd Trnava žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou na základe rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 30.11.2015 sp. zn. 2T/26/2015 pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pričom jeho predpokladaný koniec má mať po započítaní dňa 24.07.2018. Následne ma nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 18.05.2016 sp. zn. 0T/67/2016 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.,

Z hodnotenia odsúdeného prvostupňový súd zistil, že správanie a vystupovanie odsúdeného je počas jeho pobytu v tunajšom ústave na požadovanej úrovni až na jednu situáciu, kedy bol samostatne umiestnený z preventívno-bezpečnostných dôvodov. Dôvodom samostatného umiestnenia bol konflikt na pracovisku so spoluodsúdeným. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje. Snaží sa plniť si svoje povinnosti a dodržiavať interné normy. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol jedenkrát disciplinárne odmenený. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (opakovaná trestná činnosť, experimentovanie s drogami). V pedagogickej dokumentácii v súčasnosti nie je evidované voči nemu ďalšie trestné stíhanie. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúčam ho podmiennečne prepustiť.

Súd v odôvodnení svojho uznesenia uvádza, že pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený J. U. už vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov odňatia slobody, ktoré sa v tomto konaní považujú z hľadiska súdnej praxe za jeden trest. Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t.j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane

dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa javila tiež ako splnená napriek menším negatívnym záznamom.

Splnená nebola dôsledne však tretia z citovaných podmienok, t.j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). V prípade odsúdeného J. U. bolo podľa názoru súdu riziko recidívy príliš veľké. Podmienečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmienečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu, ktorú neskôr bližšie neodôvodnil.

Prokurátor sa práva podať sťažnosť vzdal.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený súd, oprávnený rozhodovať o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu Okresného súdu Trnava, preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Na podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné v zmysle § 66 Trestného zákona kumulatívne splnenie dvoch podmienok. Prvou podmienkou je formálna podmienka spočívajúca v uplynutí zákonom stanovenej doby výkonu trestu. V posudzovanom prípade bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky. Lehota na podmienečné prepustenie bola splnená dňom 22.01.2018. Odsúdený podal žiadosť o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 04.05.2018, a preto môžeme konštatovať, že uvedená podmienka bola splnená. Druhou podmienkou je splnenie dvoch materiálnych podmienok. Tieto pozostávajú jednak z predpokladu, že odsúdený svojím správaním a plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie, a súčasne, že odsúdený bude po prepustení viesť riadny život. Aj napriek skutočnosti, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, súd má za to, že preukázal čiastočné polepšenie a nedostatky, ktorých sa dopustil hodnotí ako menej závažné. Vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke, musí súd konštatovať, že táto odsúdeným nebola splnená, a to s poukazom na jeho trestnú minulosť. Od odsúdeného nemožno v budúcnosti očakávať, že povedie riadny

život, vzhľadom na to, že sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov súd zistil, že odsúdený má 6 záznamov. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru krajského súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Podmienečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho žiadosti o podmienečné prepustenie. Aj napriek skutočnosti, že odsúdený splnil formálnu podmienku, nespĺnil jednu z materiálnych podmienok, a síce predpoklad vedenia riadneho života. Nesplnením jednej z týchto podmienok nemôže súd odsúdeného podmienečne prepustiť na slobodu, tzn. na podmienečné prepustenie je nevyhnutné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok súčasne.

Sťažnostný súd uvádza, že početnosť trestnej činnosti odsúdeného svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Odsúdenému bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil.

Inštitút podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela rovnakého druhu trestnej činnosti, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon. S poukazom na uvedené považuje sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné, a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.